

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: BARN OG MOR.

Citation: Aakjær, Jeppe: "BARN OG MOR.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid76662/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Det mo vær wor dawle Lær:
Urets Brød mo ingen tær,
ingen Ridt paa naæn Mands Nakk,
liggud Ret i Gord og Brakk!

Hwæs en Ryk blæw krum med Ær,
hwæs en fæk formøi aa bær,
len en lidt, og lidt ijen;
dæ vil annen saa gi Len!

Nys wor Low blev lig for aall,
sœen en Low vil vi behold.
Krænkes den, saa slaar vi te,
saa de skal blyw legn derve!

24/7 1915.

B A R N O G M O R .

Vug mig, Mor,
mens min spæde Livskim gror;
vug det Onde af min Vej,
vug det Sunde op i mig!

Vug mig, Mor,
mens mit Pust i dit sig snor.

Vug mig, Mor,
nu da Rug til Ringlen gror,
Lærkesang paa Søndenvind
smyger i din Nynnen ind.

Vug mig, Mor,
saa jeg rank som Rugen gror.

Vug mig, Mor,
ved en Bon for det, du tror.
End vi vakler samme Vej,
siden kanske slipper jeg!

Vug mig, Mor,
mens vi begge barnligt tror!

Vug mig, Mor,
varsomt i mit Skjæbnespør;
vug mig til en helstøbt Mand,
glad ved Hjem og Fædreland.

Vug mig, Mor,
til at staa ved Arv og Ord!

Vug mig, Mor,
les saa op din Trejes Snor,
da bag Barnens Særkesom
dir jeg til mig Livets Strom.

Vug mig, Mor,
mens ved dig jeg di't mig stor.

Vug mig, Mor!
i din Aande Søvnen bor.
Naar jeg sænker Øjet i,
svæver Drømmens Gud forbi.

Vug mig, Mor!
Snart jeg følger i hans Spor.

24/7 1915.

I N V A L I D E N O G K R I S T U S .

JEG pløjede min Ager fra Øst og til Vest,
at pløjé var mig altid som en Fest —
jeg pløjed uden Ro, uden Rist,

Herre Christ,
til Krigen tog først mig og saa min Hest.

Min Hest, som jeg har klappet paa Mulen mangen Gang,
fordi den gik saa villig for sin Stang,
dens Bug rev de op med en Gnist,
Herre Christ,
nu ligger den som Aadesel fjernt i Vang.